

500.000 PERSONES VISITAREN FIMI EN EL PASSAT EXERCICI

Un bon grapat de milions

La Fira Mostrari Internacional de València ha generat durant l'exercici de l'any 1987 una riquesa per a la ciutat i la seua àrea metropolitana que es pot situar al voltant dels 19.000 milions de pessetes, segons dades facilitades pels serveis interns de la institució firal.

Aquesta xifra no inclou el valor dels ingressos realitzats per empreses com les agències de transport intern —col·lectiu o individual—, venda de combustible i d'altres despeses sumptuàries que, tot i estar relacionades amb la fira, la seua quantificació resulta pràcticament im-

Durant 1987, la Fira de València generà recursos per valor de 19.000 milions de pessetes. D'aquesta quantitat, el capítol més important el representen les despeses realitzades pels compradors, uns 13.050 milions.

Tona Català

als certàmens monogràfics. Si hi incloem el personal que aquests contracten per a atendre els estands, la xifra de professionals que passaren l'any passat per la Fira de València passa dels 180.000.

Si calculem que l'estada mitjana a la fira d'un comprador professional és de dos dies i mig o tres, això significa dos nits d'hotel i tres dies de despeses. En preus de l'any passat, les despeses per persona i dia poden xifrar-se en unes 20.000 pessetes. En el cas dels expositors que participen en alguns dels salons de la Fira de València, la seua estada per ter-

Actuals instal·lacions de la FIMI a Benimàmet. Vista interior dels estands.

possible. Si tenim en compte que els sectors afectats pertanyen fonamentalment als de serveis i que el cost de cada lloc de treball està en uns dos milions de pessetes anuals, es pot assegurar que les fires valencianes suposen la creació o el manteniment de 10.000 llocs de treball.

Hi ha tres factors fonamentals que van generar riquesa. En primer lloc, els 283.000 metres quadrats de recinte firal que es van llogar durant 1987, que van tenir un cost que es pot situar en 15.000 pessetes per metre quadrat aproximadament, incloent-hi les principals partides de despeses que es relacionen amb la instal·lació de l'estand: lloguer, decoració, electricitat, pintura, tarimes.

Només per aquesta via la Fira Mostrari Internacional va fer circular l'any passat una xifra de 4.245 milions de pessetes. Els beneficiaris directes de tota aquesta activitat econòmica són, en primer lloc i a través de la mateixa fira, el personal de l'entitat i els contractistes externs a càrrec de la institució firal. En segon lloc, el mateix expositor contracta de manera directa els serveis professionals d'equips independents en matèria de decoració, fusteria, instal·lació dels estands i d'altres.

Un altre capítol de despeses que genera l'activitat firal són les que realitzen els compradors i expositors professionals de fora de València que visiten i participen

me mitjà se situa en set dies, incloent-hi el dia d'abans de la fira i el dia de després per supervisar el muntatge i el desmuntatge respectivament. Això es transforma en set dies de despeses i sis nits d'hotel. En el cas dels expositors els hotels solen oferir uns preus més ajustats, de tota manera el volum de despeses representa un total de 15.000 pessetes per persona i dia.

Aquests dos factors analitzats indiquen que el total de recursos mobilitzats a València i la seua àrea metropolitana amb els professionals dels diferents salons i certàmens monogràfics que es van desplaçar fins a la ciutat valenciana, van superar els 13.000 milions de pessetes.

Cronologia de FMI

1 917 marca l'inici de l'activitat firal a València. Hi van participar 138 expositors d'àmbit estatal i 4 expositors estrangers. Des d'aleshores, la fira s'ha celebrat ininterrompudament llevat de l'any 1921, any del desastre d'Annual, i el període de guerra civil, 1937-1939 i inclús 1940.

Després de 1917, les següents manifestacions firaires van passar a localitzar-se al pati del col·legi de Sant Vicent, i posteriorment foren ampliadades al col·legi de la Seda.

L'any 1942 s'inauguren les instal·lacions de l'Albereda i més tard el 1969 les actuals instal·lacions al Palau Firal. El 1962 apareixen els certàmens monogràfics amb FEJU, la fira del joguet.

A partir d'ací comença una nova etapa per a la fira valenciana, tant per l'augment de certàmens monogràfics com per la seva importància exterior. De FEJU, naixen les fires FIME, el 1967, que després es convertirà en FIMI, la fira de moda infantil el 1982 i Didastec, 1973, que passarà a denominar-se DIPA, fira de la papereria, l'any 1979. El 1963, FIM, que passarà a SIMMA, el 1971, FIMMA en 1974 i finalment FIMMA Maderalia, fira de maquinària per a la fusta i la indústria del moble, el 1980. El 1965 es crea Cevider, que el 1983 es converteix en Cevisama, fira del vidre, ceràmica, marbre, sanejaments i d'altres. El 1966 apareix FIAM, fira de

La Fira suposa el manteniment de 10.000 llacs de treball.

joieria, llànties i art en metall. El 1970, Textil Hogar. Iberflora, el 1972. Expocarne i Maicop, fira de confiteria, panificadores i indústries afins, el 1977. El 1982 naix el Saló Internacional de la Música, que passarà a denominar-se Intermusic el 1987... Expo-Farmacia, Mundo Belleza i Droguexpo es creen l'any 1983. Interrarte, Anticuarios, Euroagro i Induferias, la fira d'atraccions de fires, parcs infantils, maquinàries per a jocs d'atzar, el 1984. Gelat, el 1986 i les últimes el 1987, Expofrio i Event, la fira de cosmètica i perruqueria.

La principal característica d'aquests certàmens monogràfics internacionals és la seua orientació cap als mercats exteriors. Sectors promoguts a València com ceràmica, joguets, joieria, mobles, agricultura, música i d'altres, són pioners i líders de vendes a l'exterior i forts creadors de riquesa. D'aquesta manera s'explica que el País Valencià tinga la millor taxa estatal de cobertura en la relació export/import, amb el 168%. Aquesta dada explica el gran pes específic que tenen les exportacions valencianes en el conjunt de l'Estat espanyol. □

Tots aquests diners es van distribuir, bàsicament, entre els professionals i les empreses del sector de serveis.

Per acabar, no podem oblidar els visitants catalogats als controls d'entrada al Palau Firal com a «públic en general», i els compradors valencians. La xifra d'aquests es va situar l'any 1987 al voltant dels 500.000. Tots es van haver de desplaçar forçosament fins a la fira i segurament hi van realitzar alguna mena de compra. També és pràcticament segur que hi van consumir alguna beguda o aliment. En base a totes aquestes circumstàncies, s'estima que la despesa realitzada per terme mitjà i per persona va ser de 2.000 a 2.500 pessetes, tenint en compte que aquest grup sol passar el dia sencer a la fira. D'aquesta manera, resulta que el total de diners que es van mobilitzar al voltant de l'activitat firal va superar els 1.250 milions de pessetes. □

ELS EMPRESARIS VOLEN UNA INSTITUCIÓ AMB MÉS I MILLORS SERVEIS

Fira, ciutat i serveis

La manca d'infraestructura hotelera i la deficient xarxa de comunicacions són els principals «handicaps» que els empresaris valencians detecten en la Fira.

Tona Català

No hi ha dubte, els principals beneficiaris de la Fira Mostrari Internacional de València són els empresaris valencians. Uns quants representants d'aquest important col·lectiu han parlat per a EL TEMPS i han donat el seu parer sobre la importància econòmica de la fira, les mancances a nivell de serveix que pateix, i la prolife-

ració de fires durant els últims anys a diferents ciutats de l'Estat espanyol.

Vicent Martínez, de Punt Mobles: «A nivell comercial, la Fira de València resulta un esdeveniment positiu. Resulta una plataforma molt útil per a entrar en contacte amb el teu públic potencial, consumidor. El fet que hi haja d'una fira que agrupe el mateix sector pot arribar a confondre l'expositor i el comprador; de tota manera,